

mener har været Genstand for en fortjenstfuld Gennemarbejdelse fra den højtærede Justitsministers Side, og han kan for saa vidt med fuld Honnør gaa fra det, som det ligger i Sagens Natur, at dette Lovforslag ikke kunde gennemføres allerede i Aar. Der er der gjort et omsigtsfuldt Arbejde, men det kan man kun sige om meget faa af de øvrige Lovforslag. Gaar man disse igennem, er der jo en enestaaende Mængde af dem, som enten maa siges at være praktisk talt stranded i denne Samling eller i hvert Fald ikke være bragt deres Løsning væsentlig nærmere. Som Eksempler skal jeg blot nævne: Forslaget om Afrustning, om Priskontrol, om Barselhvile, om Arbejdstid, om Enkebørn, om Aldersrente, de to direkte Skattelove, kommunale Ejendomsskatter, Bankloven, Næringsloven, Loven om Bedriftsraad, og Rækken kunde forøges med endnu adskillige. Vi staar her ved Samlingens Slutning ligesom ved en øde Strand, hvor Øjet kun møder Vrag paa Vrag, og hvor de positive Resultater, Regeringen har opnaaet, ikke er væsentlig andet end Gennemførelse af visse kurante Love af dem, som aldrig voldes nogen Vanskelighed i en Rigsdag, og som heller ikke har nogen større Betydning. Endvidere er der saadanne Love som Loven om Ægteskabets Retsvirkninger, der allerede var tilrettelagt til Gennemførelse af den foregaaende Regering.

Jeg gentager, det har været en Ledelse, som har skadet Folketingets Arbejdsmaade i meget høj Grad og ogsaa har voldet den høje Regerings Stilling ubodelig Skade; dog ligger dette mig naturligvis ikke saa meget paa Sinde som Folketingets Anseelse og den regulære og fornuftige Ordning af Folketingets Arbejde. Jeg maa derfor slutte med meget indtrængende at henstille til den højtærede Regering, at den, hvis vi ser den her til næste Samling, hvad vi formentlig gør, lægger sit Arbejde an paa en anden og forstandigere Maade til Gavn for Arbejdet i dette Ting og i Virkeligheden ogsaa til Gavn for den selv.

Ordføreren (Wilmann): Det Tal, jeg nævnte som Underskud paa Tillægsbevillingsloven, var Underskuddet paa § 26, men da der paa Finansloven var et Overskud paa ca. 4,7 Mill. Kr., vil Underskuddet blive disse ca. 4,7 Mill. Kr. mindre og altsaa blive ca. 51,8 Mill. Kr.

Korsgaard: Det er efterhaanden blevet Sædvane, at Generaldebatten ved Tillægsbevillingslovens tredie Behandling nogenlunde former sig som Generaldebatten ved

Finanslovsforslagets Fremlæggelse, idet man dog kun tager de mere politiske og de mere finansielle Spørgsmaal frem.

Med Hensyn til Finansaaret 1923—24 viste det jo ifølge en Opgørelse efter den nye Regnskabsmetode, foretaget paa Foranledning af den højtærede Finansminister, et Driftsoverskud paa 2 Mill. Kr., naar man ser bort fra Underskuddet paa Landmandsbankens Aktier. Efter de Forhandlinger, som er ført i Finansudvalget, tror jeg, at der blandt Finansudvalgets Medlemmer i hvert Fald er nogenlunde Enighed om, at naar man i Fremtiden diskuterer Spørgsmaalet om Balance, kan man sige, at hvis Driftsregnskabet viser Balance, er der virkelig Balance, og ud fra den Betragtning kan man nu formentlig slaa fast, at Finansaaret 1923—24, for hvilket Aar Balance-spørgsmaalet jo nok saa ofte er blevet drøftet, viser Balance.

Vender vi os til Finansaaret 1924—25 — og det er til dette Aar, det foreliggende Tillægsbevillingslovsforslag har Relation —, kan der — saa vidt de foreliggende Tal kan antages, hvad jeg sikkerlig mener, de kan, at give et nogenlunde godt Billede af de finansielle Forhold — ikke være nogen Tvivl om, at dette Aar finansielt set vil vise sig at være væsentlig ringere end 1923—24. Det er for saa vidt ikke noget, der kommer mig overraskende, som jeg et Aar tilbage har fremsat som min Anskuelse, at saaledes vilde det blive. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Wilmann, mente af de foreliggende Tal at kunne uddrage den Slutning, at dette Finansaar vil vise et Underskud paa noget over 30 Mill. Kr., men dette er gjort op efter den gamle Metode, og den mener jeg i Virkeligheden er gaaet ud af Diskussionen, idet ganske vist Statsregnskabet for det paagældende Aar vil forme sig paa samme Maade som de tidligere, men jeg nærer ingen Tvivl om, at ligesom den højtærede Finansminister for Aaret 1923—24 lod foretage en Beregning af, hvorledes Statsregnskabet vilde have stillet sig, gjort op efter den nye Regnskabsmetode, vil han ogsaa til sin Tid opgøre, hvorledes Regnskabet for 1924—25, gjort op efter den nye Metode, vil stille sig, og der kan da neppe være nogen Tvivl om, at det vil vise sig meget væsentlig gunstigere end det, der skulde ligge i et Driftsunderskud paa 34—35 Mill. Kr. Forhaabentlig skulde Underskuddet paa Driften ikke gerne blive mere end 15 Mill. Kr., højst 20 Millioner, men selv det kan sandelig ogsaa være nok.

Nu maa man ikke glemme, at naar man